

Indiensolidaritets Dandakaranya

Nr 10 - 2014. 1 november.

OM FRAMTIDSPLANER OCH DE POLITISKA FÅNGARNA SOM KOM UT OCH DE SOM ÄR KVAR

Efter att gjort denna tidning nu i snart ett år så har vi dragit en del slutsatser om hur vi bör lägga upp planeringen inför nästa år. Varnande röster om att det skulle bli för dyrt hördes i början när vi sa att vi skulle skicka ut en tidning i månaden. Att det skulle bli dyrt visste vi naturligtvis men riktigt hur dyrt det skulle bli visste vi inte. Vi har haft några insamlingar bland prenumeranterna som har gett en del pengar men vi inser att det inte håller i längden.

Kostnaden för utskicket har också gjort att vi har försökt hålla ner sidantalet vilket är synd eftersom det är just längre texter som är

viktiga att ha på papper eftersom det är jobbigt att läsa långa texter på nätet. Vi har därför kommit till slutsatsen att vi under nästa år satsar på 4 tjockare nummer med översättningar av längre dokument som behandlar den indiska folkrörelsens kamp. I dagsläget har vi inte bestämt exakt vilka dokument vi skall översätta men vi har ett riktigt spännande dokument på gång... Detta nummer blir årets sista så vi kommer vi med ett riktigt tjocknummer istället i januari.

Medlemsavgift och eller prenumeration för nästa år blir 200 kr och betalas in på Swedbank 82172032789240. Skicka namn och adress till hanzenpiaelisa-beth@gmail.com.

De 150 politiska fångarna som kom ut

I förra numret så skrev Jan Myrdal om poeten Varavara Rao och de 150 andra som arresterades i Hyderabad. Det kom senare fram att det i själva verket var 700 som arresterades och släpptes dagen efter och i detta nummer har vi med en intervju med Varavara Rao angående detta och mycket mer. Vi har även med ett upprop som uppmärksammar vår vän Saibabas situation som blir allt värre. Vi vill här passa på att fördöma den indiska regeringens vidriga behandling av vår vän och uppmana till att posta brevet på de sista sidorna.

Varavara Rao: Jag är för "Ny demokrati"

Intervjun är gjord av:

Aishik Chanda den 10 okt 2014

Hämtad från:

Countercurrents.org

Jag besökte Tata Institute of Social Sciences (TISS) i Mumbai för att lyssna på ett föredrag om det "Rasande kriget mot Indien: Dekonstruering av begreppet Indien". Den revolutionära poeten och maoistiske ideologen och journalisten från Telan-

gana, Varavara Rao talade inför eleverna på TISS om den maoistiska rörelsen och vägen framåt.

Aishik Chanda: Nyligen beviljades inte tillstånd för ditt *Pratyamnaya Rajakeeya Vedika* (Forum för politiskt alternativ) seminarium och er demonstration och ni, tillsammans med flera andra togs i "förebyggande förvar". Tror du att den nuvarande KCR-regeringen (KCR

syftar på chefsministern i den nyskapade delstaten Telangana som heter Kalvakuntla Chandrashekar Rao -red) i Telangana agerar likt sina föregångare i United AP när det gäller att lägga band på de revolutionära krafterna?

Varavara Rao: Seminariet, demonstrationen och det offentliga mötet arrangerades för att fira 10-årsdagen av bildandet av partiet CPI(maoist).

Ämnena på seminariet var bildandet av ett parti i bolsjevikstil, en enhetsfront och en röd armé. Vi hade inte begärt att få några tillstånd. Vi organiserade ett seminarium, en demonstration och ett offentligt möte. Reglern är så att om kallar till en demonstration så ska du meddela polisen så att de kan bestämma förutsättningarna för demonstrationen och för offentliga möten där man använder en högtalare ska du informera polisen om att högtalaren användas så att det inte blir en olägenhet för allmänheten. Och för seminariet, behöver du inte tillstånd från polisen, man måste bara informera dem, inte söka tillstånd. Även under hårda tider, så har reglerna under Vengal Rao, YS Rajasekhar Reddy och Nara Chandrababu Naidu varit att tillstånd inte behövs för ett inomhusmöte. Vårt seminarium tilläts inte när vi informerade om det offentliga mötet och demonstrationen. Jag arresterades tillsammans med 700 andra under förevändning att efter seminariet så skulle folk som inspirerats av de revolutionära talen insistera i att kalla till en demonstration som skulle leda till oroligheter. Detta är ett grundlöst påstående och förbudet är ytterst odemokratiskt. Jag skulle vilja jämföra KCR med N.T. Rama Rao som förbjöd Aata, Maata, Paata och införde "Terrorist and Disruptive Activities (Prevention) Act". Det förekom många försvinnanden och påhittade skottväxlingar. På den här tiden dödade de Dr. Ramanatham efter ett möte på Saraswatham Hall. De tillät inte publik, endast högtalare var tillåtna. Telanganapoeten Kaloji sa då att vi har kallat till ett möte för att fördöma mordet på Dr. Ramanatham men det verkar som vi är döda eftersom vi inte tilläts att tala till publiken. Samma sak har upprepats under KCR:s styre. Men KCR är värre än någon av sina föregångare.

AC: Balladeer Gadar sågs inte någonstans i scenen. Har det funnits nedfall mellan dig och honom?

VR: Absolut inte. Han arbetar mer på Telangana frågan genom sin Telangana Praja Front, som är ett forum för alternativa politik. I den främre, det finns demokrater och

människor som fullständigt stöder maoistisk rörelse. Den 11 oktober och 12, är det att bli en statlig konferens Telangana Praja Front i Warangal, där jag inte kommer att närvara. Det är i grunden arbetsfördelning.

AC: Var ser du dalitrörelsen i Telangana tillstånd? KCR har redan back-spårade ur sitt löfte om en dalit CM.

VR: Att göra en Dalit CM är en symbolisk sak. Han har installerat en dalit som ställföreträdande CM men öppet förödmjukade honom i Warangal. Dr Thatikonda Rajaiiah, som är från den Madiga samhället och tillsammans med vice CM också hälsan minister, hade lovat en hälsouniversitet i Warangal. KCR öppet ifrågasatta honom säga hur kan du göra sådana grundlösa löften och outrightly avslagit hans löfte. KCR kan göra många löften och vice CM, som är en dalit, kan inte göra. Denna negation visar KCR: s feudala inställning till daliter. De som känner honom aldrig förväntat att han kommer att göra en dalit som CM.

AC: Hur ser du på utvecklingen av den maoistiska rörelsen i den nya staten?

VR: Den enda framtid är den maoistiska rörelsen eftersom det är den enda alternativa politik. Människor är kniviga med parlamentarisk demokrati, i synnerhet efter att ha kommit av Modi sarkaar. Media gjorde Modi PM och trots sin retorik "acche buller", har han höjt bensinpriserna och avgifter järnväg. Folk blir besvikna med centrumet och alla statliga myndigheter, inklusive Telangana regering. En hall möte mot Operation Greenhunt avbröts i Tirupati, AP. Ledare för massorganisationerna har gripits på flera ställen. I denna situation känner jag maoistiska rörelsen kommer att samla styrka i Telangana och nyare stater.

AC: Kommer Telangana se en tillströmning av maoist kadrer som hade flytt till Bastar, Chhattisgarh efter polisiära insatser i Telangana?

VR: Definitivt de kommer tillbaka och i Telangana sig många männis-

kor kommer att rekryteras. I själva verket, som är rädslan för regeringen på grund i Godavari älvstranden i Adilabad, Karimnagar, Warangal och Khammam distrikt, finns det maoistiska aktiviteter. Tre möten mellan säkerhetsstyrkor och maoisterna har ägt rum i Adilabad ensam efter bildandet av Telangana staten. På grund av kunskap om topografi, flydde Adilabad partiledningen.

AC: Varför finns det regionalism i de bästa maoistiska leden. Det sägs att man måste vara en Telangana Telugu att nå de bästa maoistiska leden. Det finns bara en icke-Telanganiiite, Kishen da (som ledde maoistiska kommunist Centre i norra Indien), i KPI (Maoist) politbyrå ...

VR: Detta är en media skapelse. Det finns ingen regionalism i maoistiska leden. Redan från Telangana väpnad kamp dagar (1948-1951), som leds av Förenta KPI, har det skett en omvälvande kommunistisk tradition i Telangana. Många ungdomar gick att gå med folkkriget Group, som senare dominerade de bästa maoistiska leden. Så, är förekomsten av Telangana ledare i maoistiska politbyrån en naturlig sak. Du kan inte få ledare från säg, Haryana eller Gujarat för att nå de bästa maoistiska leden. Det beror helt på i bakgrunden och revolutionära traditionen.

AC: Det har hävdats av många kvinnor minderåriga kadrer att de sexuellt utsattes för övergrepp av vuxna manliga maoister ...

VR: Detta är en falskheten skapad av media. Många av de kadrer som lämnade den väpnade kampen och kapitulerade på grund av hälso- eller andra skäl tvingades att berättat dessa lögnar att baktala rörelsen. AC: Så du förnekar att det har förekommit några fall av sexuella övergrepp?

VR: Nej, det finns alltid ett undantag. Människor som har ägnat sig åt sexuella övergrepp har straffats hårt och många av dem har lämnat rörelsen.

AC: Vad är din syn på Aam Aadmi Party och Arvind Kejriwal och deras politik?

VR: Eftersom människor har för-
lorat tron på parlamentarisk poli-
tik, är AAP det enda försöket att
hålla den vid liv. Media har till-
verkat konsensus. Det höjde först
Anna Hazare, sedan lägga ner hon-
om, sedan höjde Kejriwal och satte
ner honom och har nu skapat hype
av Modi.

AC: Om förbud mot IKP (maois-
terna) lyfts, kommer det att gå med
den parlamentariska politiken?

VR: Nej! verkligen inte. Det kom-
mer att finnas ett stort uppsving i
landet om förbudet hävs. Det kom-
mer att finnas massa aktiviteter.

AC: Vad är din syn på andra marx-
istiska partier som CPM och CPI
(ML)?

VR: De är inte marxistiska partier
alls. De har gått med i parlamen-
tariska linjen. Man kan se exempel
på vänsterfrontsregeringen i Väst-
bengalen, där den väckte globali-
seringspolitik i Nandigram, Singur.
Endast sak är när det kommer till
sekulära, demokratiska frågor, sär-
skilt kampen mot Moditva, kan vi
arbeta i massorganisationerna till-
sammans med dem. Men, så länge
de står fast vid imperialistiska glo-
baliseringen, man kan inte kalla
dem kommunistiska partier.

AC: Som vi ser en kraftig min-
skning av styrkan i kommunistiska
partier, även i den parlamentariska
politiken, finns det en chans att
alla kommunistpartier kommer att
förenas?

VR: Om de gör en översyn av det,
och gör självkritik, kan det finnas
en chans att kadrer av de så kallade
kommunistiska partier kan ansluta
sig maoisterna när det finns klar
besvikelse. Det finns beredskap
hos oss också för det. Det har fun-
nits splittringar och enande i histo-
rien om Naxal partier sedan 1967
Naxalbari rörelse. Nu finns det en
chans att alla Naxal revolutionära
partier som är engagerade i en väp-
nad kamp kommer att enas som en
främre och en bolsjevikpartiet att
bildas och revolutionen kommer
att föras vidare.

AC: maoistiska rörelsen har kraft-

igt minskat i Västbengalen sedan
komm Trinamool regeringen ...

VR: Det är sakta återfå styrka igen.
Det var ett stort bakslag efter den så
kallade mötet mellan Kishenji, men
de maoistiska krafterna blir stark
igen.

AC: Vad är din syn på muslimsk
fundamentalism?

VR: Som ställdes av vän Gudiva
Thiango är farligare än religiös fun-
damentalism Internationella valuta
fundamentalism.

AC: Tror du på demokrati?

VR: Ja, jag tror på demokrati, men i
demokratins namn borgerlig dikta-
tur praktiseras i Indien. Så är vi för
"Ny demokrati".

AC: Det har hävdats att G.N. Saib-
aba, trots att en handikappad, fick
en indisk toalett medvetet. Det
är ett brott mot de mänskliga rät-
tigheterna. Men, hur är det med
rättigheter regerings personal på
och tjänstemän som blir kidnapp-
pade och dödade bara för att de är
statliga personal på?

VR: I alla krig är det inte fel av sol-
daterna, men det viktiga är vilken
sida de tar. Vi kan inte hjälpa det.
Vi är ledsna för fotsoldater, men
det är priset man måste betala i ett
krig. De är på fel sida och vi är på
sidan av folket. Rätt från dagarna av
Kurukshetra till andra världskriget,
hände detta.

AC: Är VIRASAM arbeta för
etablering av liknande litterära
rörelser i andra språk också?

VR: I själva verket hade vi en all-
Indien ligan för revolutionär kul-
tur, bildades 1983 och det kunde
inte fungera efter 2002 införandet
av förbudet. Nu finns det ett be-
hov, speciellt efter att ha kommit av
Modi till makten, för den sekulära,
demokratiska krafter för att bilda
en litterär och kulturell front.

AC: Hur kommer det sig att Hun-
gryalist rörelsen i Bengalen dog
men på något sätt lyckades hindra
VIRASAM vid liv alla dessa år?

VR: Efter Bhooki Peedi (Hungryal-

ist) rörelse i Bengalen blev Frontier
tidningen etablerats, CPI (ML) bil-
dades och jag gick upp till 1975. Det
var ett stort bakslag efter det och
endast under 2010, gjorde maois-
tiska rörelsen resurge i Jangal-
hal, som också såg ett bakslag.
Men i Andhra, efter Srikakulam
rörelse, inspirerad som VIRASAM
bildades. Det fanns översyn av det
hela, genomföra masslinjen trodde
och sedan PWG bildades, som fort-
satte att vara huvuddelen av KPI
(Maoist). På grund av fortsättning
på den revolutionära rörelsen i
Andhra, lyckades vi hålla den revo-
lutionära litterära rörelsen vid liv.
AC: Vilka var dina förväntningar
från den nya staten, och hur har
den förändrats?

VR: Vi trodde från den nya staten.
Vi kämpade för Telangana stats-
bildning sedan 1969. Hyderabad
hade en medelålders feodala sys-
temet, medan det brittiska Indien
(Andhra och Rayalaseema var
i Madras ordförandeskapet) ut-
vecklades. Så samgåendet 1956 re-
sulterade i ojämn utveckling. Och
ojämn utveckling är ett känne-
tecken för imperialismen. Så kämp-
pade vi för en "demokratisk Telan-
gana". Endast, maoisterna stödde
genomgående Telangana rörelsen.
Den nuvarande Telangana är bara
en annan stat. Det gör ingen skill-
nad för livet för folket, därför kam-
pen om "demokratiskt Telangana"
kommer att fortsätta.

AC: Vad är din syn på Jadavpur
University #Hokkolorob rörelse?

VR: Vi är i fullt stöd för rörelsen.
Mamata Banerjee försöker krossa
alla typer av "demokratiska tradi-
tioner" så naturligtvis kommer det
att slå tillbaka.

Bio: Författaren driver MA i dali-
ter och stam Studier och handling
i Tata Institute of Social Sciences,
Mumbai. Han var en arbetande
journalist på Deccan Chronicle
och The New Indian Express på
Hyderabad. Han är nu Release
Dr.Saibaba mot borgen och beställa
en förundersökning

Släpp Dr. Saibaba mot borgen och sätt igång en förundersökning

Karen Gabriel, New Delhi, Indien

Professor Saibaba var på väg till jobbet när hans bil tvingades till sidan av vägen av en Santro bil med 5-6 civilklädda poliser. De civilklädda män med förbundna ögon, misshandlade och tvingade sin chaufför i Santro och tog professor Saibaba bort i sin egen bil. Hans familj var inte ens informerad om sin arrestering eller visat någon dokument som styrker hans gripande.

Dr GN Saibaba är en respekterad professor, lider 90% invaliditet. Han arresterades och satt bakom galler för påstådda kontakter med naxaliterna. Han nekas medicinering och inte ens fått en ordentlig toalett som han kan använda.

Men orättvisorna slutar inte där. Han har nekats borgen tillgängligheten av hans handikapp och inte vara en flygning risk.

Det har skett en uppenbart maktmissbruk och justitiemord i detta fall. Gå med mig be Chief Justice of India att vidta åtgärder genom att beställa en rättslig undersökning och släppa Saibaba om interimistiska borgen.

Dr Saibaba hålls i en mycket ohälsosamma, isoleringscell, i mörker och med bristfälliga anläggningar i Nagpur Jail. Han upplever stor förödmjukelse, eftersom det är omöjligt för honom att använda den indiska stil toalett tillhandahålls i sin cell. Han nekas medicin och jag är orolig att han kan kollapsa i häkte.

Fredsdomaren kan ha beviljat borgen till Saibaba under Tillhandahållande av § 437 i CRPC som tydligt anger att domstolen kan besluta

att en person som "att släppas mot borgen om personen är yngre än sexton år, eller är en kvinna eller är sjuk eller handikappade ". Saibaba är uppenbarligen inte en flygning risk, men han var inte släpptes mot borgen.

Det finns ett trängande behov av en mer medkännande straffrättsligt system som skall uppmuntra deltagande av folket att bevisa sin oskuld. Det finns också ett akut behov av att skapa lika villkor. Ett sådant ingripande kan bara komma från ett Superior Court. Skriv i min petition och tillsammans med mig be Chief Justice of India att vidta åtgärder genom att beställa en rättslig undersökning och släppa Saibaba om interimistiska borgen.

**Stöd vår vän Saibaba, skicka ett brev till de indiska myndigheterna.
Skriv under och riv loss nästa sida.**

Stoppa den sedan i ett brev och sätt på två frimärken och posta brevet till:

**Chief Justice of India
The Chief Justice of India,
Supreme Court,
Tilak Marg,
New Delhi – 110 001
INDIA**

To:
Chief Justice of India
The Chief Justice of India,
Supreme Court,
Tilak Marg,
New Delhi – 110 001

Subject: Arrest and Detention of Delhi University's Prof. G N Saibaba

Your Honour,

We, the undersigned, would like to express our disquiet and concern over the manner in which the government is increasingly resorting to the unchecked and indiscriminate use of custody. In fact indiscriminate arrest and detention are fast becoming the norm, begging the crucial question: when is arrest to be effected and on whom?

In particular, the draconian Unlawful Activities (Prevention) Act (2008) (UAPA) is being flagrantly misused and abused indiscriminately to harass, intimidate and dissenting voices.

There is an increasing and evident tendency to overcriminalise individuals, events and actions if the government disapproves of them. This is part of the escalating effort to impede free speech and even thought, in spirit and in letter, contrary to the Constitution of India as well as International principles of Human Rights. Such actions become pernicious in the context of the wide-ranging powers and impunity that have been available to the police and paramilitary forces under this Act. This is illustrated by the fact that the Ministry of Home Affairs (MHA) has reportedly issued instructions that persons and organizations who raise issues of human rights violations in Maoist areas must be targeted and arrested.

In the recent abduction of Dr. G. N. Saibaba, the misuse of UAPA, the powers to arrest and detain and the disregard for due and legal process were particularly shocking.

Dr. G N Saibaba, Asst. Professor with the Department of English, Ram Lal Anand College, Delhi University, was arrested by the Maharashtra Police on Friday, 9 May 2014, for his alleged links with Naxal leaders. The manner of the "arrest" was deplorable. He was appointed Head Examiner by the University for several papers of the University examinations, and is the Teacher-in-Charge of his department at his college. He has been an active member of the Delhi University community, a very popular and respected teacher, and an important voice on democratic norms within and outside the university. He has been a vocal and important critic of the Indian state's policies with regard to its paramilitary action in Central and Eastern tribal areas, commonly known as Operation Green Hunt. Along with other intellectuals, he has drawn attention to the blatant human rights violations of the adivasi peoples of these regions. In particular, he has pointed out the enormous financial stakes in claiming the region for private industrial and commercial development at several national and international forums. Along with other intellectuals, he has criticized such models of "development" and their usefulness for the local populace in any participatory democracy. His sustained critique has earned him the ire of the powers that be. For some time now, they have been looking for a way to silence this very significant voice. The raid, conducted by over 70 police personnel from the Gadchiroli and Delhi Police, was based on the fabricated charge that he was keeping unspecified stolen property in his house. Though the police ransacked his house, they found no stolen property.

Instead, they seized various materials from Dr. Saibaba's house, such as documents, his laptop, several pen-drives and computer hard-disks. None of these items was sealed despite the vehement protests of his colleagues who had assembled outside the barred gate of his house. Rather than getting the seizure list checked and signed by one of Saibaba's University colleagues who were standing there, the police brought in two terrified and illiterate local barbers to sign the list.

Dr. G N Saibaba is a scholar and a public intellectual. It is in this context that Dr. Saibaba's house was raided. The PUCL in its report on the matter that was cognised by the NHRC, called the Police raid a "fishing expedition". The police subsequently subjected both him and his family to relentless mental harassment and tension. For several months now, he and his family have been living with the threat of his being picked up at any time, because the entire process seems to have been part of an exercise in framing Dr. Saibaba by planting the so-called "incriminating material" in his laptop, etc.

Following this raid, in January 2014, a team of police officers led by Suhas Bawache, interrogated Saibaba at his house for over 5 hours. When he was eventually arrested, it was more in the nature of an abduction rather than an arrest. We

are told by his driver that his car was forced to the side of the road by a Santro car carrying 5-6 plainclothes policemen. The plainclothesmen blindfolded, roughed up and forced his driver into the Santro, and took Dr. Saibaba away in his own car. The driver and the car were illegally detained at the Civil Lines Police Thana for several hours. His wife and daughter had no knowledge of Saibaba's whereabouts, and were informed only much later that Saibaba had been picked up. She was not shown any arrest warrant, charge-sheet or any other document that could authorize or justify the arrest. The bafflingly clandestine process was in blatant violation of the due process of law, and should be a matter of concern for every Indian citizen.

Several questions arise: why was Saibaba arrested less than 300 metres from his home? Why was he not allowed to collect his medicines and clothes? Why was his wife informed about this arrest only two hours later? Why was the driver blindfolded?

We would also like to draw your attention here to the fact that Dr. Saibaba is wheelchair bound, suffers from 90% disability and post-polio residual paralysis of both lower limbs. He poses no flight risk whatsoever. He is also a heart patient with blood pressure issues. Furthermore, he suffers from chronic and intense back pain as a result of the disability and being wheelchair bound. He has always cooperated fully with the investigation and did not need to be arrested – and certainly not in this manner. We would also like to point out here that the National Human Rights Commission has already issued notice to the Maharashtra and Delhi police forces, for violation of Dr. Saibaba's rights in the course of the earlier investigation.

Metropolitan Magistrate at Aheri on 10/5/2014, and upon the verification of the fact that Saibaba suffers from 90% disability, the civil court could have exercised its discretion under the Provision of Section 437 of the CrPC which clearly states that the court can direct a person to "be released on bail if such person is under the age of sixteen years or is a woman or is sick or infirm", instead of remanding him to further custody. This is further fortified by the fact that the police itself sought his transfer from Gadchiroli and Aheri to Nagpur on the grounds that jail facilities there were utterly inadequate for the special and necessary medical needs of a patient with Saibaba's medical complications. It has now come to light that Saibaba is being kept in a highly unsanitary, solitary cell, in darkness and with inadequate facilities. The denial of medication has resulted in constant pain and deterioration of health. Moreover, he is experiencing great difficulty, pain and indignity while using the toilet since it is impossible for him to use the Indian style commode that is provided in his cell. Given his fragile medical condition, we are particularly concerned for Dr. Saibaba's well-being, and are apprehensive that, given his fragile medical condition, he may collapse physically in police custody.

We also understand from news reports that the Chattisgarh Police has expressed a wish to interrogate him. We suspect that several such requests will come from the police of various states and remote corners that he has not even visited and where legal aid is very difficult to find, only to intensify the torture on him. The present Master Case will be vastly multiplied to tie up the life and resources of the family in litigation. Consequently, the family will become increasingly financially vulnerable.

Your Honour, we are deeply concerned about the methods being adopted now by the police to silence voices of dissent and criticism. One of the causes of the gross abuse of legal processes is because of the protection afforded by governments and the judiciary. There are thousands of political prisoners languishing. Moreover, on production before the learned in jails today, and the number is only likely to go up. There is a dire need for a more compassionate criminal justice system that will encourage the participation of the people in proving their innocence. There is also an urgent need to level the playing field, which is at the moment hopelessly prejudiced against the individual. Such an intervention can come only from a Superior Court. We look to you for justice, and for the judicial protection of all such critical voices. We further appeal to you to intervene in the increasing criminalisation of voices of dissent and critique.

On the matter of Saibaba in particular, given that he clearly poses no flight risk whatsoever, we would very much appreciate your taking suo moto cognizance of the facts of the case, initiating a judicial investigation of the matter and issuing an interim order releasing him from judicial custody, and back to his family immediately.

Sincerely,